

کتاب یوئیل نبی

مقدمه

یوئیل نبی چند قرن قبل از
میلاد در قلمرو جنوبی اسرائیل
زندگی می‌کرد و این کتاب را
برای مردم آنجا نوشته است. در
متن اصلی که به زبان عبری
بود، این کتاب به شکل شعر
نوشته شده است. در زمان
یوئیل نبی بلای ملخ و

خشکسالی آمده بود و او آن را
به عنوان دآوری خداوند دیده و
پیشگویی می‌کند که در آینده
یک لشکر دشمن به اسرائیل
حمله خواهد کرد.

یک موضوع مهم در کتاب
یوئیل نبی، استفاده از اصطلاح
«روز خداوند» یا به عبارت
دیگر «روز دآوری خداوند»
است. این روز به زمانی اشاره
می‌کند که خداوند برای دآوری

و یا نجات اقدام می‌کند. این
واقعۀ در طول تاریخ بشر اتفاق
می‌افتد، به طور مثال آن بلاهای
ده‌گانه که در زمان موسی بر
مردم مصر آمد. همچنان در
زمان یوئیل نبی، قوم اسرائیل
هم با بلای ملخ مواجه شدند.
در نهایت «روز داوری
خداوند» اشاره به روز قیامت و
داوری نهایی در پایان جهان
دارد.

به این ترتیب، یوئیل نبی
پیام خود را به مردم می‌رساند و
از آنها دعوت می‌کند که از
گناهان خود دست بکشند تا
خداوند هم مطابق به وعده خود
وضع‌شان را دوباره بهبودی
بخشیده و آنها را از برکت‌های
خود برخوردار گرداند. مهمتر
از همه خداوند وعده فرمود که
روح خود را بر زن و مرد، پیر و
جوان خواهد فرستاد. به این

ترتیب یوئیل نبی به یک قوم
بیچاره، امید می بخشد.

فهرست موضوعات

بلای ملخ و خشکسالی:

فصل ۱ : ۱ - ۲ : ۱۷

وعدۀ بازسازی سرزمین

اسرائیل: فصل ۲ : ۱۸ - ۲۷

روز داوری خداوند: فصل

۲ : ۲۸ - ۳ : ۲۱

① این پیام از جانب

خداوند به یوئیل پسر فتوئیل
رسید.

بلاى ملخ و خشکسالى

② اى بزرگان قوم، بشنويد!

اى ساکنان این
سرزمین گوش
بدهید!

آیا در عمرتان یا در

دوران زندگی پدران تان

چنین واقعه‌ای رُخ
داده است؟

③ دربارهٔ آن با فرزندان تان
صحبت کنید.

آنها نیز به نوبهٔ خود
آن را به
فرزندان شان
بگویند،

و به همین ترتیب

این واقعه به

نسلهای بعدی

بیان گردد.

④ انواع ملخها دسته‌دسته

آمدند

و به نوبت تمام

محصول زمین

شما را خوردند.

آنچه ملخ‌های بزرگ باقی
گذاشتند، ملخ‌های
کوچک خوردند

و آنچه ملخ‌های
کوچک باقی
گذاشتند،
ملخ‌های دیگر
خوردند.

⑤ ای کسانی که نشئه
هستید، بیدار شوید و

گریه کنید.

ای شرابی‌ها، زاری
نمایید!

زیرا هرچه انگور بود،
خراب شده است!

و هرچه شراب
داشتید، از بین
رفته است!

⑥ ملخها مانند یک لشکر

نیرومند که تعدادشان
بی‌شمار است

بر سرزمین ما
هجوم آورده‌اند.

دندانهای شان مانند
دندانهای شیر،
تیز هستند.

② تاکستانهای ما را خراب
کرده،

پوست درخت‌های

انجیر ما را

کاملاً خورده

و شاخه‌های آن

درخت‌ها را از بین

برده‌اند.

مانند یک زن جوان که

به‌خاطر مرگ شوهر خود

لباس ماتم

می پوشد، گریه و
زاری کنید.

⑨ آوردن آرد و شراب به
عنوان هدیه به خانه خدا
قطع شده

و کاهنان که
خادمان خداوند
هستند، ماتم
گرفته اند.

⑩ کِشترارها همه خشک

شده،

و زمین عزادار است.

زیرا غله از بین

رفته،

تا ک انگور خشک

شده،

و درختهای زیتون

پژمرده

گردیده‌اند.

۱۱) ای دهقانان، افسوس به

حالتان، گریه کنید

و ای باغبانان،

زاری نمایید

زیرا محصول گندم

و جو تلف شده

است.

۱۲) تاکهای انگور از بین

رفته و درختهای انجیر،

انار، خرما، سیب و

همه درختهای

دیگر خشک

شده‌اند.

هیچ نوع خوشی برای

مردم نمانده است.

دعوت برای توبه

ای کاهنان که خادمان (۱۳)

خدای من هستید

و در خانه خدا

خدمت می کنید،

لباس ماتم بپوشید و

گریه کنید!

به خانه خدا بروید و تمام

شب ماتم بگیرید!

زیرا دیگر غله و

شراب نمانده

است

که به خانه خداوند

تقدیم شود.

به مردم فرمان دهید که

روزه بگیرند و به آنها خبر

دهید که

همه بزرگان قوم با تمام

ساکنان کشور در

خانه خدا، جمع شوند

و در آنجا در
حضور خداوند،
خدای خود،
گریه و زاری
کنند.

وای بر ما، زیرا روز (۱۵)
داوری خداوند نزدیک
است،

روزی که خدای
قادر مطلق،

نابودی و هلاکت

را بر سر ما

می آورد.

خوراک ما در برابر ①۶

چشمان ما از بین رفته

است

و دیگر خوشی و

شادمانی در

عبادتگاه خدای

ما نیست.

①۷ دانه‌های کِشت شده از

بین می‌روند.

انبارها خراب شده

و گدامها خالی

شده‌اند،

زیرا غله در کِشتزار

از بین رفته

است.

①۸ گاوها سرگردان‌اند و ناله

می‌کنند

زیرا چراگاهی
برای شان باقی
نمانده است،

و رمه‌های گوسفند
نیز تلف
می‌شوند.

ای خداوند، به حضور تو
زاری می‌کنم،

زیرا گرمی سوزان،

چراگاه‌ها را

خشک ساخته

و شعله‌های آن،

درختها را

سوختانده است.

حتی حیوانات وحشی به

حضور تو ناله می‌کنند،

چون جوی‌های آب

خشک شده

و شعله‌های سوزنده

گرما

چراگاه‌های بیابان را

از بین برده‌اند.

تشبیه نمودن هجوم ملخها به یک
لشکر

① شیپور را به عنوان زنگ

خطر در صهیون بنوازید،

بگذارید صدای آن

بر بالای کوه

مقدس من

شنیده شود

و همه ساکنان کشور از

ترس بلرزند،

زیرا روز داوری

خداوند به زودی

فرامی‌رسد.

② آن روز، روز تاریکی و
ظلمت،

روز ابرهای سیاه و
تاریکی مطلق
است،

لشکر نیرومندی مانند
سیاهی شب، کوه‌ها را
می‌پوشاند.

آن لشکر چنان

بزرگ و قوی
است

که مانند آن قبلاً هرگز
دیده نشده است

و بعد از این هم
برای نسلهای
آینده دیده
نمی شود.

پیشاپیش آنها، آتش همه (۳)

چیز را می سوزاند

و در عقب آنها

شعلهٔ آتش زیانه

می کشد.

قبل از آمدن آنها، زمین

مانند باغ عدن می باشد

اما وقتی از آن

می گذرند، زمین

به بیابان خشک

و پژمرده تبدیل
می شود.

هیچ چیزی از دست
آنها نجات یافته
نمی تواند.

④ آنها شبیه اسپها هستند

و مانند اسپهای
جنگی می تازند.

⑤ وقتی بر کوهها جست و

خیز می‌زنند،

صدای‌شان مانند

غُرَش گادی‌های
جنگی

و صدای شعلهٔ آتش

است که گاه را

می‌سوزاند

و مانند فریاد لشکر

نیرومندی است که به

میدان جنگ می رود.

⑥ مردم در برابر آنها وحشت
می کنند

و رنگ از روی شان
می پرد.

⑦ ملخها مانند جنگجویان
حمله می آورند

و همچون سربازان
بر دیوارها بالا

می شوند.

همه آنها مستقیم به پیش

می روند

و خط سیر خود را

تغییر نمی دهند.

⑧ آنها مانع یکدیگر

نمی شوند،

بلکه در صف خود

مستقیماً به پیش

می روند،

خط دفاع را می شکنند

و هیچ سلاحی

نمی تواند مانع

آنها شود.

⑨ به شهر هجوم می برند، بر

دیوارها بالا می شوند

و مانند دزدان از

راه کلکین ها

وارد خانه‌ها
می‌شوند.

⑩ زمین در زیر پای آنها به
لرزه می‌آید

و آسمانها تکان
می‌خورند.

آفتاب و مهتاب تاریک
می‌شوند

و ستاره‌گان نور

افشانی نمی‌کنند.

⑪ خداوند با صدای بلند به

لشکر خود فرمان می‌دهد

و لشکر بزرگ و

بی‌شمار او

فرمانش را بجا

می‌آورند.

روز داوری خداوند واقعاً

یک روز عظیم و

ترسناک است.

کیست که بتواند آن
را تحمل کند؟

دعوت دوباره برای توبه

⑫ خداوند می‌فرماید: «حتی
همین حالا،

با تمام قلب‌تان،

با روزه، گریه و

ما تم به‌سوی من

برگردید.

پاره کردن (۱۳)

لباسهای تان کافی
نیست.

غم و اندوه خود را
با دل‌های
شکسته‌تان نشان
دهید.»

توبه کنید و به‌سوی

خداوند، خدای تان
بازگردید،

زیرا او رحیم و
مهربان است.

زود خشمگین

نمی شود و

رحمت و محبت

او بی پایان

است.

همیشه برای

بخشیدن آماده

است و راضی به

مجازات شما

نیست.

کسی چه می‌داند، شاید (۱۴)

خداوند ارادهٔ خود را

تغییر دهد

و محصولات شما

را آنقدر برکت

بدهد

که دوباره بتوانید

آرد و شراب را

به عنوان هدیه به

خداوند،

خدای تان تقدیم

کنید.

شیپور را در کوه صهیون ①۵

به صدا آورید،

به مردم فرمان دهید
که روزه بگیرند
و همه جمع
شوند.

①۶ برای آنها مراسم تقدیس
را انجام دهید.

اشخاص پیر،
اطفال و حتی
کودکان
شیرخوار را

جمع کنید.

داماد و عروس از خانه و

اتاق خود بیرون

بیایند.

①۷ کاهنانی که خادمان

خداوند هستند،

بین دروازه و رودی

عبادتگاه و

قربانگاه ایستاده

شوند،

آنها گریه کنند و بگویند:

«ای خداوند، بر

قوم برگزیده

خود رحم کن.

نگذار که آنها نزد

ملتهای دیگر

مسخره شوند

و به قوم برگزیده تو

بگویند: خدای
شما کجاست؟»

وعدۀ بازسازی سرزمین اسرائیل

①۸ آنگاه خداوند به خاطر

آبروی سرزمین خود به
غیرت می آید

و بر قوم برگزیده

خود رحمت

می کند.

۱۹ خداوند در جواب قوم
برگزیده خود می فرماید:

«من برای شما
غله، شراب و
روغن زیتون
می فرستم تا سیر
شوید.

دیگر نمی گذارم که
ملتهای بیگانه
شما را مسخره

کنند.

②۰ لشکر دشمن را که از

شمال بر شما هجوم

آوردند،

از آنجا دور کرده به

یک سرزمین

خشک و ویران

می رانم.

بعضی از آنها را در بحیره

مُرده

و بعضی را در

بحیرهٔ مدیترانه

می فرستم تا در

آنجا بمیرند

و بوی بد

لاشه‌های شان

بلند شود.»

یقیناً خداوند کارهای

عظیمی انجام داده
است!

۲۱) ای سرزمین یهودا، نترس
و خوشی کن

زیرا خداوند
کارهای بزرگی
برایت انجام
داده است!

۲۲) ای حیوانات صحرا،

هراسان نباشید

زیرا چراگاه‌ها

سرسبز می‌شوند.

درختها میوه بار می‌آورند،

میوهٔ انجیر و انگور

فراوان می‌گردد.

ای مردم صهیون، ۲۳

خوشحال باشید

و از کارهای
خداوند خوشی
کنید!

چون او در وقت
مناسب، باران
فراوان
می فرستد.

خداوند مانند گذشته،
باران بهاری را در بهار

و باران خزانی را
در خزان

برای سرسبزی
زمینهای تان
می فرستد.

بار دیگر خرمنگاه‌ها پُر (۲۴)
از گندم

و خمره‌ها از آب
انگور و روغن

زیتون لبریز
می‌گردند.

②۵ خداوند می‌فرماید:

«خسارهٔ سالهایی را که
آن ملخها،

یعنی همان لشکر
بزرگی که من
فرستادم،

بر شما وارد

آوردند، جبران
می‌کنم.

②۶ غذای فراوان خورده و
سیر می‌شوید

و نام مرا که
خداوند،

خدای تان هستم

به خاطر کارهای
حیرت‌انگیزی

که برای شما
انجام داده‌ام،
ستایش می‌کنید.

قوم برگزیده من
دیگر خوار و
شرمنده
نمی‌شود.

Ⓐ آنگاه شما، ای قوم
اسرائیل، می‌دانید که من
در بین شما می‌باشم

و تنها من، خداوند،
خدای تان هستم

و شما که قوم
برگزیده من
می باشید،

دیگر هرگز خوار و
شرمنده

نمی شوید.»

خداوند روح خود را بر همه نازل
می کند

②۸ خداوند می‌فرماید:

«بعد از آن، روح خود را

بر همهٔ مردم نازل

می‌کنم.

پسران و دختران‌تان

نبوت می‌کنند.

اشخاص پیر شما

خوابها و

جوانان‌تان

رؤیاها می بینند.

۲۹ در آن روزها حتی بر

غلامان و کنیزان شما هم

روح خود را نازل

می کنم.

۳۰ نشانه های حیرت انگیزی

از خون،

آتش و ستونهای

دود،

در آسمانها و زمین
نشان می‌دهم.

③۱ قبل از آن که روز عظیم و
وحشتناک داوری
خداوند فرارسد،

آفتاب تاریک شده
و مهتاب رنگ
خون می‌گیرد.

③۲ اما هرکس که به نام

خداوند دعا کند، نجات
می یابد،

زیرا خداوند فرموده است

که در کوه صهیون و

در اورشلیم

نجات یافته گان در

امان اند

و کسانی که برگزیده او

هستند، زنده

می مانند.»

خداوند ملتها را داوری می کند

① خداوند می فرماید:

«در آن زمان، وقتی

سعادت و آرامی را به

یهودا و اورشلیم

بازگردانم،

② تمام ملتها را در دره

قضاوت جمع کرده

و در آنجا آنها را

به خاطر قوم

برگزیده خود،

یعنی به خاطر قوم

اسرائیل، داوری

می‌کنم.

زیرا آنها قوم برگزیده مرا

در بین ملت‌های جهان

پراکنده ساخته

و سرزمین مرا
تقسیم کردند.

③ آنها بر سر قوم برگزیده
من قرعه انداخته،

پسران جوان را در
عوض فاحشه‌ها
دادند

و دختران را به
قیمت پول

شراب فروختند.»

④ خداوند می‌فرماید: «ای

مردم شهرهای صور و صیدون و
ای ساکنان سرزمین فلسطین، با
من چه کار دارید؟ آیا

می‌خواهید از من انتقام

بگیرید؟ اگر چنین کنید، من به

زودترین فرصت شما را جزا

می‌دهم. ⑤ شما نقره، طلا و

بهترین گنجینه‌های مرا گرفته به

معبد‌های خود بُردید. ⑥ مردم
یهودا و اورشلیم را به یونانی‌ها
فروختید و آنها را از وطن‌شان
آواره ساختید. ⑦ اما من آنها را
از جاهایی که به آن فروخته
شده‌اند، برمی‌گردانم و شما را به
سزای اعمال‌تان می‌رسانم. ⑧
پسران و دختران شما را به
مردم یهودا می‌فروشم تا آنها هم
همه را به سیبائی‌ها که در یک
سرزمین دور زندگی می‌کنند،

بفروشدند. من، خداوند چنین
فرموده‌ام.»

⑨ این را به ملت‌های جهان
اعلام کنید:

«برای جنگ آماده
شوید!

جنگجویان
ورزیده‌تان را
فراخوانید

و همه عساکرتان را
جمع کنید!

⑩ آهن‌های قلبه خود را
ذوب کنید و از آنها
شمشیر بسازید

و از داسهای تان
نیزه تهیه نمایید.

حتی افراد ضعیف
هم باید دلاورانه

جنگ کنند.

۱۱) ای ملتهای جهان، عجله

کنید، از هر طرف بیایید

و در آنجا گرد هم

جمع شوید!»

ای خداوند،

جنگ آورانت را برای

حمله فرود آور!

۱۲) خداوند می فرماید:

«تمام ملتها بیایند

و در دره

قضاوت جمع

شوند.

زیرا من در آنجا نشسته

و همه را داوری

می‌کنم.

داسهای تان را به دست (۱۳)

بگیرید،

زیرا محصول برای
درو آماده است.

شرارت مردم بسیار زیاد
شده است،

پس بروید و آنها را
همان طوری که
انگورها را برای
شراب

در زیر پا لگدمال

می‌کنند،

پایمال سازید تا

همه جا از

خون‌شان لبریز

شود.

هزاران مردم، دسته‌دسته (۱۴)

در درهٔ قضاوت جمع

شوند،

زیرا روز داوری

خداوند به زودی
فرامی‌رسد.

۱۵ آفتاب و مهتاب تاریک
می‌شوند

و ستاره‌گان نور
خود را از دست
می‌دهند.

۱۶ غُرْش صدای خداوند از
فراز کوه صهیون

برمی‌خیزد

و صدای بلند او از

اورشلیم شنیده

می‌شود.

آسمان و زمین به لرزه

می‌آیند،

اما خداوند پناهگاه

قوم برگزیده

خود، اسرائیل

بوده

و از آنها حمایت
می‌کند.

آینده با شکوه یهودا

①۷ آنگاه شما می‌دانید که

من، خداوند، خدای تان

بر کوه مقدس خود

صهیون، ساکن

هستم.

اورشلیم یک شهر مقدس
بوده

و بیگانه‌گان دیگر
هرگز نمی‌توانند
از آنجا عبور
کنند.

①۸ در آن زمان کوه‌ها پُر از
تاکستان

و تپه‌ها پُر از گله و

رَمه می‌شوند.

جوی‌های خشک

یهودا از آب

لبریز می‌گردند

و از خانهٔ خداوند چشمهٔ

آب فوران می‌کند

و درهٔ شِطِیم را

سیراب می‌سازد.

کشورهای مصر و ادوم ①۹

به خاطر ظلمی که در
حق مردم یهودا
کرده‌اند

و خون مردم بیگناه در
آنجا ریخته شده است،

به بیابان خشک و
پژمرده تبدیل
می‌شوند.

اما یهودا برای همیشه ۲۰

آباد

و اورشلیم پُر از

جمعیت می ماند.

②۱ من انتقام خون قوم

برگزیده خود را می گیرم

و از گناه بدکاران

نمی گذرم،

زیرا من، خداوند، در

صهیون ساکن

هستم.»

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

© دري جديد ۲۰۲۲ afghanbibles.org